

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.041/2024/5.

Felperes: felperes

cím 2

Felperes képviselője: dr. Dankó Bálint ügyvéd

(cím11)

Alperes: alperes

cím 1

Alperes képviselője: dr. Bakosi Zoltán ügyvéd

(cím9)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék, ügy sorszáma

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 43.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 300.000 (háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 113.824 (száztizenháromezer-nyolcszázhuszonnégy) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az irányadó tényállás szerint a felperes 2019. február 20. napjától állt munkaviszonyban az alperessel szociális ápoló-gondozó munkakörben. A felperes munkáját a nhelységli Idősek Otthonaiban végezte, 2022-ben döntően az A épületben dolgozott.

[2] Az otthon lakóit az A és B épületben helyezték el. A lakók részére a gyógyszerek kiadagolását az aktuális hetet megelőző vasárnap tanú 6 végezte, minden lakó részére névre szóló dobozba kiadagolta a rendszeresen szedett gyógyszereket. Az A és B épületben a földszinten elhelyezett zömmel demens lakó rendszeresen szedett gyógyszereit a földszinti zárt szekrényben, a többi lakó gyógyszereit az adott lakó elhelyezése szerinti épület emeletén, szintén zárható szekrényben helyezte el. A kiadagolt gyógyszereken felül vannak névre szóló és nem névre szóló eseti gyógyszerek. A Frontin tablettá a kiadagolt gyógyszerek között került elhelyezésre.

[3] A felperes 2021. szeptember 9-én írásbeli figyelmeztetésben részesült, és az alaphéren kívüli fenntartói bérkiegészítő juttatás kifizetését részére az alperes felfüggesztette. Az írásbeli figyelmeztetés indokolása szerint a felperes indokolatlanul belenyúlt a gyógyszeres dobozokba, egy lakó dobozát kiborította, ezzel összekeverte a gyógyszereket. A felperes az írásbeli figyelmeztetésre ráírta, hogy azzal nem mindenben ért egyet, de jogorvoslattal nem élt.

[4] A felperes munkaviszonyának fennállása alatt több esetben előfordult, hogy a lakók részére kiadagolt gyógyszeres dobozokból, amelyekhez a gyógyszer kiosztását végző ápolók hozzáférhettek, a Frontin nevű gyógyszer eltűnt.

[5] Az alperesi otthon egyik lakója beteg 2022. október 24-én kiszáradás és folyadékhiány következtében kialakult vese-elégtelenség miatt kórházba került, ahonnan 2022. november 9-én bocsátották el.

[6] Felperes 2022. október 21-én és 22-én nem dolgozott, 23-án 24 órában dolgozott, 24-én, 25-én, 26-án nem dolgozott. tanú3 szociális segítő október 21-én, 22-én, 23-án, 24-én nem dolgozott, 25-én 24 órában dolgozott.

[7] Az alperes a felperes munkaviszonyát 2022. december 8-án kelt azonnali hatályú felmondással megszüntette. Az alperes az azonnali hatályú felmondást tanú1 tanú2 és tanú3 2022. november 27. napján kelt, tanú4 intézményvezető részére írt írásbeli jelentésére alapította.

Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint a felperes az otthon lakóinak gyógyszeradagjából több alkalommal jogellenesen eltulajdonította a Frontin tablettákat, míg egyéb esetekben a lakókat az orvosi utasítással ellentétes módon gyógyszerelte. Az azonnali hatályú felmondás indokolása az írásbeli jelentésből a következőket idézte. „tanú 1 klinikai szakápoló előadta, amikor felperes után jött műszakba észrevette, hogy több ellátott gyógyszeres dobozából hiányzik a Frontin tableta. Felperes keze reggel mindig remeg, délre a remegés elmúlik. 2022. november 12-én, 24-én, 9-én és 22-én váltotta, míg 26-án egy műszakban dolgoztak, amikor tanú 1 észlelte, hogy az előre kiadagolt gyógyszeres dobozokat felperes kihúzgálta, majd tanút meglátva zavartan visszadugta”.

tanú2 szociális gondozó elmondása szerint 2022. november 6-án és 15-én felperessel egy műszakban dolgozott és ugyanezt tapasztalta.

tanú3 szakápoló úgy nyilatkozott, hogy 2022. november 3-án és 22-én a felperest váltotta és tapasztalata az előzőkkel megegyezik. Ezért úgy döntöttek, hogy a fontos gyógyszereket eldugják, mert felperes azokat is orvosi utasítás nélkül adja a lakóknak. beteg lakónak az esti egy darab Contramal mellé továbbá kettő darabot beadott, így a lakó etethetlenné, itathatatlanná vált, így kiszáradt és kórházba került. A kiadagolt gyógyszeres dobozokat zárva tartják napközben, de az étkezési időben a kiosztás felperes feladata is, így hozzá tud jutni a Frontinhoz.

[8] Az alperes a munkavállalók írásbeli jelentése szerinti nyilatkozatai alapján azt állapította meg, hogy a felperes a fenti tevékenységeivel súlyosan veszélyeztette az otthon lakóinak egészségi állapotát, az egészséghez és testi épséghez való alkotmányos alapjogát.

[9] Az azonnali hatályú felmondásban az alperes rögzítette azt is, hogy a felperes a lakók gyógyszerivel való visszaélés miatt már 2021. szeptember 9-én írásbeli figyelmeztetésben részesült, tehát a munkavégzésével kapcsolatban ez a probléma korábban is felmerült. A felperes kötelezettségszegése súlyosan gondatlan, emberéleteket veszélyeztető, munkaviszonya az alperes részéről a továbbiakban nem fenntartható.

[10] Az alperes ügyvezetője, alperesi ügyvezető 2022. december 20-án telefonos üzenetben felajánlotta a felperesnek, hogy három hónapos próbaidővel, a 70.000 forint

összegű fenntartói támogatás fizetése nélkül, a B-épületben nappalos műszakban tovább foglalkoztatják. A felperes az alperes ajánlatára úgy nyilatkozott, hogy kizárólag az A épületbe menne vissza dolgozni, azokhoz, akik „megragalmazták, hogy tudják mi a becsület”.

[11] A felperes háziorvosának tudomása szerint a felperes pszichiátriai kezelés alatt nem áll, pszichiátria által javasolt gyógyszert nem szedett, ilyen jellegű gyógyszert a felperesnek nem írt fel.

[12] A felperes munkaviszonya megszűnésekor irányadó havi bruttó távolléti díjának összege 457.628 forint volt.

[13] A felperes 2023. január 2. napjától kilencven napon keresztül összesen 695.970 forint álláskeresői járadékban részesült, munkaviszonya megszüntetését követően megpróbált elhelyezkedni, végül 2023. február 1. napjával létesített új munkaviszonyt. A felperesnek 2022. decemberében 177.788 forint, 2023. január és november 30. közötti időszakban 3.894.074 forint összegű megtérült jövedelme keletkezett.

[14] A felperes módosított kereseti kérelmében kötelezni kérte az alperest az azonnali hatályú felmondás jogellenességére tekintettel 1.038.186 forint elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés, valamint egy havi végkielégítés címén 427.724 forint és perköltsége megfizetésére.

[15] Kereseti kérelme szerint az azonnali hatályú felmondás indokainak valóságát vitatta, arra hivatkozott, hogy az alperes egy munkavállalója sem látta, hogy a felperes a gyógyszeres dobozokból gyógyszert vett ki, erre csupán következtettek. Előadta, hogy a keze gyermekkor óta remeg, ez a nővérek, gondozók előtt is ismert volt, ez családi vonás, emiatt orvosnál nem járt. Vitatta, hogy a kézremegése kezelésére betegek gyógyszereit vette el. Az utasítással ellentétes gyógyszerezés vonatkozásában arra hivatkozott, senki nem látta, hogy ilyet követett el. Nem vitatta, hogy beteg lakó kórházba került, azt vitatta, hogy ő a gyógyszereket túladagolta. A 2021. évben kapott írásbeli figyelmeztetést megalapozatlannak minősítette.

[16] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte.

Az alperes előadta, az intézményvezető a munkavállalók írásbeli jelentése alapján szerzett tudomást arról, hogy a felperes a gondozottak gyógyszeres dobozaiból rendszeresen Frontin tablettákat tulajdonít el, illetve az egyik lakót az orvosi utasítással ellentétesen gyógyszerezte, ennek következtében a lakó kórházba került kiszáradás miatt. Az azonnali hatályú felmondás indokolása kitér a 2021. szeptember 9-i írásbeli figyelmeztetésre, amely azt támasztja alá, hogy a felperesnek nem ez volt az első ilyen jellegű magatartása. A felperes a figyelmeztetés ellenére sem változtatott a munkavégzéshez való hozzáállásán, a jelenlegi intézményvezető, tanú4 legalább 3-4 alkalommal szóban figyelmeztette a felperest, amelyek nem voltak hatásosak. Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes munkaviszonyának megszűnését követően a félregyógyszerezés és a gyógyszerek eltűnése nem merült fel. Az alperes kiemelte, sem a büntetőjog, sem a munkajog nem kívánja meg a tettenérést ahhoz, hogy a vádat, vagy a

felmondást bizonyítottanak lehessen tekinteni, ehhez a legtöbb esetben elegendő a következtetés is, főleg, ha a bizonyítékok egyértelműek és egy irányba mutatnak.

[17] A felperes végkielégítés iránti igénye tekintetében arra hivatkozott, hogy a 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (3) bekezdés a) pontja alapján a munkavállaló a végkielégítés összegére akkor jogosult, ha a munkáltató az egyébként jogszerűen közölhető felmondás helyett azonnali hatályú felmondást közölt, amellyel a végkielégítés összegét kívánja megtakarítani. A perbeli esetben az azonnali hatályú felmondásban rögzítettek súlya és jellege miatt felmondás szóba sem jöhet, az alperes nem a végkielégítés megspórolása érdekében döntött a felperes munkaviszonyának megszüntetése mellett.

[18] A felperes kárigénye tekintetében előadta, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes ügyvezetője a felperesnek a B épületben nappalos műszakban följánlott egy munkalehetőséget, amelyet a felperes visszautasított. Amennyiben a felperes az alperes ajánlatát elfogadta volna, a 3 hónap próbaidő leteltét követően csak a műszakpótlékkal lett volna alacsonyabb jövedelmének összege.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 1.031.455 forint elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítést, valamint 391.347 forint végkielégítést, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 313.037 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 86.365 forint illetéket azzal, hogy az ezt meghaladó 289.135 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kiemelte, hogy az alperes azonnali hatályú felmondását két okra alapította: a felperes több alkalommal eltulajdonította a Frontin nevű gyógyszert a lakók gyógyszeresdobozából, valamint egyéb esetekben a lakókat az orvosi utasítással ellentétesen gyógyszerelte. Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás indokolásának megfogalmazására tekintettel az utasítással ellentétes gyógyszerelés vonatkozásában kizárólag beteg lakó félregyógyszerelésének esetét vizsgálta, hogy az esti egy darab Contramal mellé további kettő darabot adott, és emiatt a lakó etethetlenné, itathatatlanná vált, kiszáradt és kórházba került.

[21] A Frontin tabletta eltulajdonítása tekintetében a bíróság azt állapította meg, hogy a tanúk egybehangzóan úgy nyilatkoztak, egyikük sem látta, hogy a felperes bármilyen gyógyszert kivett a betegek gyógyszeres dobozából. Azon állításuk, hogy ennek ellenére a felperes volt az, aki a Frontin tablettát kivette a dobozból, következtetésen alapul. tanú 1 tanú vallomásából kiemelte, hogy egy olyan eset volt, amikor egyértelműen azt a következtetést vonhatta le, hogy kizárólag a felperes vehette ki gyógyszert a dobozból. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta egyrészt, hogy a tanú maga sem vitatta annak elvi lehetőségét, hogy a gyógyszert ő maga is kivehette; másrészt az azonnali hatályú felmondás kifejezetten azt tartalmazza, hogy a felperes több alkalommal tulajdonított el Frontin tablettát.

[22] tanú 6 tanú vallomása szerint a gyógyszerek heti kiadagolását követően nem volt rálátása arra, hogy a gyógyszeres dobozokkal mi történik. tanú1 tanú3 és tanú5 tanúk pedig egybehangzóan adták elő, hogy valamennyi nővér, ápoló feladata volt a gyógyszerelés, így mindenki belenyúlt a gyógyszeres dobozokba.

[23] tanú1 tanú2 tanúk feltételezésen alapuló következtetése volt, hogy a felperes Frontin tablettával csillapította kézremegését, akárcsak tanú3 tanú azon következtetése, hogy a felperes pszichésen labilis és ezt a problémáját próbálta a gyógyszerrel elmulasztani. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a tanúk egyike sem látta, hogy a felperes gyógyszert szed, és a felperes háziorvosának igazolása szerint nincs tudomása arról, hogy a felperes Frontint szed.

[24] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a következtetésen alapuló ténymegállapításnak tényeken kell alapulnia, a következtetésnek racionálisnak kell lennie, nem alapulhat szubjektív, emocionális körülményeken, a felperesről kialakult erkölcsi értékítéleten. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes kétséget kizáróan nem tudta bizonyítani, hogy a felperes több alkalommal Frontin tablettát tulajdonított el a lakók gyógyszeres dobozából.

[25] beteg lakó félregyógyszerelését illetően az elsőfokú bíróság tanú3 tanú vallomásával kapcsolatban azt állapította meg, hogy a tanú vallomása ellentmondásos volt abban a körben, hogy a felperestől elhangzott-e olyan nyilatkozat, hogy a lakó részére az előírtnál több fájdalomcsillapítót adott be. A tanú az esetre pontosan visszaemlékezni nem tudott, és nem állította, hogy tud olyan esetről, amikor a felperes orvosi utasítás nélkül gyógyszert adott lakóknak. tanú 1 tanú vallomása szerint csak feltételezte, hogy beteg lakó a túladagolt fájdalomcsillapító hatására vált etethetlenné és itathatatlanná, a kórházban ezt nem állapították meg. Ő sem látott olyan esetet, amikor a felperes több gyógyszert adott valamelyik lakónak az előírtnál.

[26] Az elsőfokú bíróság tanú2 vallomását mellőzte, mert önmagával ellentmondásos volt, és arra a következtetésére, hogy a felperes tulajdonította el a gyógyszereket racionális indokot nem tudott adni, illetve még alperesnél dolgozik, ezért a bíróság szerint a tanút elfogulatlannak nem lehet tekinteni. tanú4 tanú vallomásával kapcsolatban az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a tanú kifejezetten úgy nyilatkozott, a felperessel nem volt jóban, közöttük konfliktus volt, a felperest etikátlan embernek tartotta, továbbá a fenntartó képviselőjének tekintette saját magát, ezért a tanútól elfogulatlan vallomás nem volt várható, erre tekintettel vallomását a bizonyítékok mérlegelése során mellőzte.

[27] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a perben kétséget kizáróan nem bizonyította az azonnali hatályú felmondás második indokának valóságát sem. Az ítélet indokolásában kitért arra is, az a körülmény, hogy a felperes munkaviszonya megszűnését követően a félregyógyszerelések, és a Frontin tabletta eltűnése megszűntek, nem igazolja az azonnali hatályú felmondásban foglalt indokok valóságát.

[28] Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás fentiek szerinti jogellenességére figyelemmel nem vizsgálta, hogy az Mt. 78. § szerinti speciális feltételeinek megfelel-e.

[29] Az elsőfokú bíróság a perköltségviselésről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. (2) bekezdés alkalmazásával döntött. Megállapította, hogy a felperes az eredeti kereseti kérelmében megjelölt pertárgyértékre figyelemmel 23%-ban, míg az alperes 77%-ban lett pernyertes és kötelezte a felperest az

alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 2. § (2) bekezdésre utalva. Az ügyvédi munkadíj mérséklésének részletes indokát adta.

[30] Az alperes törvényes határidőben terjesztette elő fellebbezését, melyben a Pp. 383. § (2) bekezdés második fordulata szerint az elsőfokú ítélet „teljeskörű” (a rendelkező részre, az indokolásra és a perköltség megállapítására kiterjedően) megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, utasítsa el a keresetet és egyben a felperest kötelezze az első- és másodfokú perköltség viselésére azzal, hogy az alperes jogi képviselője ÁFA fizetésére nem köteles.

[31] Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályként az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 30. § (1) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:272. §-át, az Mt. 78. §-át, az Mt. 82. §-át, a Pp. 279. §-át, a Pp. 294. § (4) bekezdését, a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdését jelölte meg. Az alperes fellebbezésben az összecszerűséget nem vitatta.

[32] Az alperes álláspontja szerint a fellebbezéssel támadott ítélet teljességgel megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján a történeti tényállást helyesen állapította meg, ugyanakkor azokból téves következtetést vont le, tévesen alkalmazta a jogvita eldöntése szempontjából releváns anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseket, ezért tévesen foglalt állást a felperes munkaviszonya megszüntetésének jogszerűsége vonatkozásában. Továbbá jogellenesen szállította le az alperes által perköltségként érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj összegét, ebben a tekintetben indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

[33] Az alperes előadta, hogy az azonnali hatályú felmondása indokolásában két konkrét felmondási okra hivatkozott: a felperes az alperes által üzemeltett idők otthona lakóinak gyógyszeradagjából több alkalommal jogellenesen eltulajdonította a Frontin tablettákat, beteg lakónak az esti egy darab Contramal mellé további kettő darabot beadott, ezért a lakó etethetlenné, itathatatlanná vált, kiszárt és kórházba került.

[34] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás indokolásának mindkét okát megvizsgálta, a perben kihallgatott tanúk vallomása alapján azonban azt a téves következtetést vonta le, hogy az alperes egyik felmondási ok valóságát sem tudta kétséget kizáróan bizonyítani. Az alperes kiemelte, hogy a tettenérés hiányában mindkét felmondási ok esetében a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, logikai úton lehet csak állást foglalni a bizonyítottság tekintetében. Amennyiben az elsőfokú bíróság ezt a mérlegelést és logikai műveletet a formális logika szabályainak megfelelően végezte volna el, úgy a felperes keresetét teljeskörűen el kellett volna utasítania.

[35] tanú 1 tanúvallomásával kapcsolatban arra hivatkozott, a tanú vallomása szerint voltak olyan esetek, amikor egyértelműen megállapítható volt, hogy csak a felperes vehette ki a dobozból a gyógyszert, ezért iratellenes az elsőfokú bíróság azon ténymegállapítása, hogy csak egy olyan eset volt, amikor a tanú a Xanax, vagy Frontin eltűnését egyértelműen a felpereshez tudta kötni. Az alperes kiemelte, egy bizonyított alkalom is elégedő a felmondás

indokának valóságához. A felmondásban valóban több alkalommal történő gyógyszereltulajdonítás szerepel, azonban ez az eltérés önmagában nem alapozza meg a támadott munkáltatói intézkedés jogellenességét.

[36] tanú 6 tanúvallomásával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy egyetlen gondozónak sem lehetett rálátása a teljes heti gyógyszeradagra, mert az otthonban az ápolók a műszakbeosztás szerint váltották egymást és mindannyian végeztek gyógyszerelést a műszakjuk során. A bíróság ezáltal olyan elvárást támaszt a tanúval szemben, ami a munkarend és a munkaköri feladatok miatt fogalmilag kizárt.

[37] A felperes kézremegésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy azt minden tanú észlelte, továbbá azt is, hogy a műszak kezdését követően enyhül, majd megszűnik. Azzal a felperes által hivatkozott körülménnyel kapcsolatban, hogy a felperes háziorvosának igazolása szerint nem szedett Frontint és a munkatársai sem látták, hogy gyógyszert szed, úgy nyilatkozott, hogy az logikus, mivel a felperes pontosan azért választotta a gyógyszereszedés illegális formáját, hogy azt titokban tarthassa. A tanúk vallomása szerint az otthonban minden nehézség nélkül megoldható, hogy a gyógyszer illegális elvételét, és annak bevételét más ne láthassa.

[38] beteg esetében szintén iratellenes megállapítást tett az elsőfokú bíróság, mivel tanú3 tanúvallomása szerint azért gondolta, hogy a felperes adta a túl sok gyógyszert nevezettnek, mert akkor ő volt ott. A tanú vallomása alapján kizárható minden más lehetőség, továbbá az ópiát tartalmú Contramal gyógyszer közismerten a felmondásban szereplő tüneteket okozza.

[39] Önmagában a gyógyszerelési anomáliák a felperes munkaviszonyának megszüntetését követő megszűnése valóban nem lenne alkalmas a felmondási ok valóságának bizonyítására, de az összes tényező együttes értékelésével ez a körülmény is abba az irányba mutat, hogy ezeket korábban a felperes követte el. Erre utal az a körülmény is, hogy a felperes munkavégzésével már korábban is hasonló problémák merültek fel és a folyamatos gyógyszer eltűnések mindig abban az épületben történtek, ahol a felperes éppen dolgozott.

[40] Az alperes sérelmezte tanú2 és tanú4 tanúvallomásának a bizonyítékok köréből való kirekesztését. A két tanú „bíróági rutin”-nal nem rendelkezik, tanú2 ezért nem palástolta a felperes irányában megnyilvánuló sajnálatát – ha tanú2 elfogult is lenne, úgy a felperes javára lenne az. tanú4 azért nyilatkozta, hogy a fenntartó képviselőjének tekinti magát, mivel az otthon üzemeltető cég családi vállalkozás, míg az intézményt maga a tanú vezeti. Ez nem zárja ki, hogy elfogulatlan tanúvallomást tegyen, amin az sem változtat, hogy a felperessel nem ápoló jó viszonyt.

[41] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság kárenyhítési kötelezettséggel kapcsolatos döntését is vitatta. Álláspontja szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperestől nem volt elvárható, hogy az alperes által felajánlott munkalehetőséget elfogadja. Az irányadó jogszabályi rendelkezések megkövetelik, hogy a munkavállaló minden általánosan elvárhatóat megtegyen annak érdekében, hogy a kár mérséklődjék. A perbeli

esetben a felperes személyes sértődöttsége miatt és nem objektíve és általánosan méltányolható okból nem fogadta el a másik épületben történő munkavégzést.

[42] Az alperes fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy a végkielégítésre való jogosultság tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének [69] pontjában kifejtett álláspontja téves az Mt. 82.§ (3) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján. E jogszabályi rendelkezés nyelvtani és a jogalkotó szándéka szerinti értelmezése alapján egyértelmű, hogy akkor jár a munkavállalónak végkielégítés, ha munkaviszonyát – holott arra lett volna jogszerű lehetőség – nem felmondással szüntette meg a munkáltató és nem akkor, ha a munkaviszony megszüntetése jogellenes és a megszüntetés módja nem felmondás. A felperes azonnali hatályú felmondást megalapozó magatartást tanúsított, ezért fel sem merülhetett, hogy munkaviszonyát felmondással szüntesse meg a munkáltató, mely megfontolás mögött egyértelműen nem az ezzel együtt járó többletköltségek elkerülésének szándéka húzódott meg.

[43] Az alperes sérelmezte, hogy jogi képviselőjének munkadíját az elsőfokú bíróság megalapozatlanul mérsékelte a megbízási szerződés szerint számított összeg harmadára. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes jogi képviselője minden érdemi tárgyaláson megjelent, az ellenkérelmen túl további öt előkészítő iratot nyújtott be, egyetlen határidőt sem mulasztott el. Figyelmen kívül hagyta továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a jogi képviselő sümegi székhelye és a bíróság közötti távolság hozzávetőleg 160 kilométer, amelynek megtételéhez minimálisan két óra szükséges. A hét tárgyalásra figyelemmel a jogi képviselő minimum 28 órát töltött utazással, 2.240 km-t tett meg gépjárművel, a tárgyalások mintegy 14,5 órát vettek igénybe, ezen túl az ügyféllel való folyamatos egyeztetés, a tárgyalásokra való felkészülés, az irattanulmányozás, az okiratszerkesztés tárgyalásonként legkevesebb 3 órát vett igénybe, ami további 21 óra érdemi munkavégzést jelent. Mindösszesen a minimálisan 63,5 óra idő ráfordítás ellenére bruttó 500.000 forintot, 7.874 forintos óradíjat számolt el az elsőfokú bíróság. A megbízás ellátásával felmerülő összes többi költséget számításba sem vette, holott a jogi képviselő megbízási díja átalányjelleggel került megállapításra. Utalt a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú precedens képes határozatában foglaltakra.

[44] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

[45] A felperes az alperes fellebbezésében foglaltakat valamennyi állítás és jogi értelmezés tekintetében teljes egészében vitatta, ellenkérelmében az elsőfokú ítéletben foglaltakat idézve arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a tanúk vallomását.

[46] A felperes álláspontja szerint az alperes tanú 1 tanúvallomását tévesen értelmezte, mert az alperes által idézett mondat „a vehette ki” feltételes módú megfogalmazást tartalmaz, amely egyben következtetés is, miszerint nem lehetett más, mint a felperes. tanú 1 tanúvallomása az azonnali hatályú felmondás egyik indokát sem támasztja alá.

[47] A felperes arra hivatkozott, hogy az alperesnek kellett bizonyítania, hogy az azonnali hatályú felmondás indokaként meghatározott okok valósak, azonban tanú 6

tanúvallomása tartalma alapján erre alkalmatlan volt, és ez az alperes terhére esik. Nevezett tanú a vallomásában nem hivatkozott arra, a tárgyaláson nem állította, hogy ténszerűen tudná vagy látta, hogy gyógyszerrel tulajdonított el a felperes, vagy bármely beteget félre vagy túlgyógyszerezte volna.

[48] Egyik tanú sem állította, hogy tudomása lett volna arról, hogy a felperes gyógyszerrel szedett, sőt azt sem állította, hogy ténszerűen és nem következtetések és kizárások alapján tudná, hogy gyógyszerrel lop. Az alperes ezzel összefüggésben jogszabálysértést az elsőfokú bíróság részéről nem is jelölt meg konkrétan.

[49] betegfel történtek kapcsán tanú3 tanúvallomása alapján előadottakat illetően arra hivatkozott, ez is csak egy feltételes következtetés, a „nem nagyon lehet más” nem azt jelenti, miszerint bárki ténszerűen állította volna, hogy a felperes volt az.

[50] tanú2 és tanú4 figyelembe nem vett tanúvallomását illetően a felperes arra hivatkozott, nincs annak jelentősége, hogy ki, milyen tárgyalótermi tapasztalattal rendelkezik, ugyanis a tanúkat igazmondási kötelezettség terheli. Kizárólag annak van jelentősége, hogy mit és hogyan mondanak el.

[51] A felperes kárenyhítési kötelezettségének megszegésével kapcsolatban az alperes egyetlen jogszabályi rendelkezést sem jelölt meg konkrétan, melyre akként hivatkozott, hogy a „hatályos jogszabályok minden esetben elvárják”, mivel ilyen rendelkezést egyetlen jogszabály sem tartalmaz.

[52] A felperes jogviszonyát az alperes jogellenesen szüntette meg azonnali hatállyal, ezért a végkielégítésre jogosult.

[53] A felperes a másodfokú eljárásra vonatkozó ügyvédi munkadíj igényét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésében foglaltak alapján 300.000 forintban jelölte meg. Előadta, hogy a jogi képviselő a másodfokú eljárásra való felkészülése során az ítélet áttekintésére 1 óra, személyes egyeztetésre 1 óra, a meghatalmazás, megbízási szerződés készítésére, annak átbeszélésére és aláírására 1 óra, a fellebbezés áttekintésére 1 óra, a fellebbezési ellenkérelem szerkesztésére 11 munkaórát fordított. Utalt a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.220/2021/7. számú ítéletére, melyre tekintettel a megbízási szerződésben meghatározott 20.000 forint/óra díjazás nem eltúlzott. Hivatkozott továbbá a Kúria II.Pfv.20.887/2023/6. számú precedensképes határozatában foglaltakra is.

[54] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[55] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § alapján az alperes fellebbezését tárgyaláson kívül bírálta el.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és a 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű

értékelésével helyesen állapította meg, a kereseti kérelemről az irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott döntést hozott.

[56] A másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével maradéktalanul egyetért, az elsőfokú ítéletben foglaltakat megismételni nem kívánja. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomását helyesen értékelte, döntő jelentősége annak volt, hogy egyetlen tanú sem látta azt, hogy a felperes Frontin tablettát tulajdonított el, mint ahogyan azt sem, hogy beteget „túlgyógyszerezte”. Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a gyógyszerekhez az alperes több alkalmazottja hozzáférhetett, továbbá azt is, hogy a tanúk következtetése feltételezéseken alapult, melyeket tények nem támasztottak alá.

[57] Megalapozottan foglalt állást az elsőfokú bíróság tanú2 és tanú4 tanúvallomását illetően is, és az ítéletében hivatkozott körülményekre tekintettel indokoltan mellőzte e tanúk vallomását.

[58] A bizonyítékok okszerű értékelése alapján megalapozottan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a tekintetben, hogy az alperes az Mt. 64. § (2) bekezdésére figyelemmel nem tudta bizonyítani az azonnali hatályú felmondás indokainak valóság tartalmát, miszerint a felperes az indokolásban leírt kötelezettségszegő magatartásokat megvalósította volna. Az alperes azonnali hatályú felmondása az Mt. 78. § (1) bekezdés követelményeinek nem felelt meg, az intézkedése jogellenes volt.

[59] Az alperes alaptalanul hivatkozott fellebbezésében arra is, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben is részletesen indokolta a döntését a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének megfelelően. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben kifejtett jogi indokolással maradéktalanul egyetértett, az elsőfokú bíróság helyesen értékelte azokat a tényeket, melyeket a felperes a kárenyhítés tekintetében előadott.

[60] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes a felperes végkielégítés iránti igénye tekintetében tévesen értelmezi az Mt. 82. § (3) bekezdés a) pontjában írtakat. Az elsőfokú bíróság megalapozottan marasztalta az alperest a végkielégítés megfizetésére az Mt. ezen rendelkezésének helyes értelmezése alapján a jogellenes azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeként.

[61] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség viseléséről a felek pernyerteségi arányát figyelembe véve a Pp. 83. §-ra utalva rendelkezett, a jogi képviselők ügyvédi munkadíjának meghatározásánál, az alperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíjának mérséklésénél a 32/2003. (VIII.22) IM. rendelet 2. § (2) bekezdésében írtakat nem sértette meg a Kúria II.Pfv.20.887/2023/6. számú precedensképes határozatában foglaltakra figyelemmel sem.

[62] A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése és a 386. § (4) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

[63] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége viselésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy a felperes jogi képviselője nem köteles áfa fizetésre.

[64] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a fellebbezési illetékekről, melynek összegét az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint 1.422.802 forint fellebbezési pertárgyérték és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján állapított meg.

[65] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Győr, 2024. október 15.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
bíró